779/07

Den 17. september 2007 blev i sag nr. 70.706:

xxxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Fair Forsikring A/S
Krumtappen 2
2500 Valby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Fair Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt motorskade, der er opstået efter stenslag mod køleren.

Selskabet har anerkendt, at den direkte skade på køleren er dækningsberettigende. Derimod har selskabet afvist at dække motorskaden med henvisning til, at klageren ved grov uagtsomhed har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt, jf. forsikringsaftalelovens § 52.

Den forsikrede bil er en Mitsubishi Pajero Sport 2,5 TD GL, årgang 2000.

Det fremgår af sagen, at et stenslag den 2/8 2005 forårsagede skade på den forsikrede bils køler. Dette bevirkede, at kølervæsken løb ud, og at der herefter skete motorskade.

Den 26/9 2005 anmeldte klageren telefonisk skaden til selskabet, hvis taksator herefter besigtigede bilen på det værksted, som forud for anmeldelsen havde udskiftet motoren.

Ved skrivelse af 4/11 2005 til klageren anerkendte selskabet skaden på køleren. Selskabet afviste derimod at dække motorskaden.

Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvorfor han ved skrivelse af 20/11 2005 anmodede selskabet om at revurdere sagen.

I selskabets skrivelse af 2/5 2006 til klageren hedder det bl.a.:

> "Vi vender nu tilbage til denne skade, hvor din motor blev ødelagt efter skade på køleren og deraf følgende kørsel uden væske på køleren.
>
> Din bil fik slået hul i køleren, hvilket medførte væsken strømmede ud af køleren. Når henses til væskens temperatur, må dette have medført en ikke uvæsentlig dampudvikling. Samtidig er der i din bil en måler, der viser, når bilens motor bliver for varm.
>
> Hvis du havde reageret på advarslerne i form af temperaturmåler i bilen samt dampudviklingen, var der ikke sket skade på motoren, idet denne skete som følge af den fortsatte kørsel trods advarslerne. Det er på denne baggrund vores opfattelse, at du har handlet groft uagtsomt ved at fortsætte kørslen.
>
> Det er derfor fortsat vores opfattelse, at skaden på motoren ikke er dækket af din forsikring."

Sagen blev herefter indbragt for selskabets kundepanel. I den af klageren til kundepanelet fremsendte klageskrivelse af 9/5 2006 hedder det bl.a.:

> "Hændelsesforløb:
> Skaden er sket ved et stenslag under kørsel har ramt køleren. Dette bevirkede en ødelagt køler, hvorved vandet blev 'smidt' og motoren derfor brændte sammen. Skaden er sket over en strækning på ca. 14-16 km
>
> Begrundelse for klage over afgørelse:
> Skaden er efter min opfattelse fuldt dækningsberettiget, hvilket også fremgår af Fair's skrivelser.
> Afslag er udelukkende givet med begrundelse i at jeg skulle have handlet groft uforsvarligt, hvilket jeg står aldeles uforstående overfor.
>
> I taksator B.R.S.' afslag af dækning dateret 2 maj 2006 er anført, at der må have været en ikke uvæsentlig dampudvikling, og at der i bilen er en måler der viser når motoren bliver for varm.
> Det er korrekt at der har været dampudvikling, men da skaden er sket på motorvej med en hastighed på ca. 130 km, i timen, er hele dampudviklingen foregået bagud, og har derfor ikke umiddelbart været synlig. Hvad vandmåler angår sidder man ikke hele tiden og ser på denne og skaden er som tidligere nævnt sket over en relativ kort strækning pal ca. 14-16 km.

I afslaget nævnes også, at hvis jeg havde reageret på advarslerne var skaden ikke sket, og at jeg skulle have handlet groft uforsvarligt ved at fortsætte kørslen, trods advarslerne.
Dette er noget af et postulat og absolut ikke korrekt.
Straks jeg så dampudviklingen i bakspejlet og bagefter at vandmåler stod i det røde felt, kørte jeg ind i nødspor, det skal præciseres at motor på dette tidspunkt stadig kørte, herefter standsede jeg motoren og afventede at den kølede ned, hvorefter jeg påfyldte kølervæske (som en bilist der standsede lånte mig), og forsøgte at starte motoren, dette lykkedes ikke, hvorfor jeg med Dansk Autohjælp blev transporteret på værksted. Her konstaterede man at motoren var brændt sammen.

Dette mener jeg selvfølgelig ikke er at handle groft uforsvarligt, tværtimod har jeg handlet forsvarligt og gjort det man kunne forvente straks jeg observerede dampudviklingen. Det kan ikke være groft uforsvarligt at holde øje med trafik, og ikke udelukkende se i bakspejl og på vandmåler.

På baggrund af ovenstående står jeg som tidligere nævnt aldeles uforstående overfor afslaget på erstatning. At jeg skulle have handlet groft uforsvarligt, ligeledes påstanden om at jeg skulle have fortsat kørsel uden at reagere på advarsler er for mig helt uacceptabelt, og vil derfor kræve det fulde beløb kr. 41999,65 for motor udbetalt, og ikke kun det tilbudte kr. 4371,79 for køler."

Efterfølgende oplyste klageren i skrivelse af 6/6 2006 til kundepanelet, at hans bil alene er forsynet med en temperaturmåler. Der er således ikke en egentlig advarselslampe, der lyser, når motorens driftstemperatur er for høj.

Af kundepanelets afgørelse af 14/9 2006 fremgår bl.a.:

"**Kundepanelet udtaler:**
Da forsikringsbegivenheden er stenslaget på køleren, og skaden på motoren må anses for at være følgeskaden - som i øvrigt også anført af klageren - er det Panelets opfattelse, at den relevante lovbestemmelse findes i forsikringsaftalelovens § 52. Af denne bestemmelses stykke 1 fremgår det bl.a., at '*Den sikrede skal, når en forsikringsbegivenhed er indtrådt, ……. efter evne afværge eller begrænse skade* Endvidere fremgår det af bestemmelsens stykke 2 at '*Overtræder han forsætligt eller af grov uagtsomhed denne pligt, svarer selskabet ikke for skade, der kan antages foranlediget derved.*' Bestemmelsen pålægger således de sikrede en tabsbegrænsningspligt.

Ved vurderingen af om klageren har tilsidesat denne pligt, har Kundepanelet drøftet om klageren har haft anledning til at straks at træffe de nødvendige foranstaltninger til at standse bilen. I Kundepanelet er vi enige om, at dette må besvares bekræftende. Vi har herunder bl.a. lagt vægt på, at der med en hastighed på 130 km./t må have lydt et endog højt 'knald' ved stenslaget. Da klageren efter stenslaget fortsætter kørslen og motoren som følge heraf brænder sammen, er det vores opfattelse, at dette skyldes en uagtsomhed hos klageren som må betegnes som grov.

Beslutning:
Klagen kan ikke tages til følge. I afgørelsen deltog 3 kundemedlemmer og formanden. Der var enstemmighed."

Herefter blev sagen indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at motorskaden er dækningsberettigende. Til støtte herfor har han i klagen til nævnet bl.a. henvist til ankenævnskendelse nr. 65.749, som efter hans opfattelse er analog med den foreliggende sag. Endvidere har han fremhævet, at der er tale om en aluminiumskøler. Han har desuden henvist til, at han har en høreskade, og at radioen spillede højt på skadetidspunktet.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 18/12 2006 til nævnet bl.a. anført:

"I forbindelse med tabet af kølervæsken, har der været en ikke ubetydelig dampudvikling, idet væsken er på 80-90 grader, da den løb ud af køleren. Herudover blev klager advaret via instrumentpanelet om, at temperaturen er faretruende høj, idet temperaturmaleren i bilen enten vil være i det røde felt, eller ved et meget pludseligt tab af væsken, ved at der ikke registreres nogen temperatur over hovedet.
Trods disse advarsler, fortsatte klager kørslen over en strækning på 14-16 km.

Klager burde indse, at det indebærer en overhængende risiko for, at bilen bryder sammen, når man kører uden væske på køleren. Det er således vores opfattelse, at klager har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt ved en grov uagtsomhed, ved at fortsætte kørslen efter bilen var ramt.

Vi har anerkendt, at skaden på køleren er dækket af kaskoforsikringen. Prisen herfor overstiger imidlertid ikke klagers selvrisiko.

Til stødte for vores afgørelse, kan vi bl.a. henvise til ankenævnskendelse 67415 & 67264."

Hertil har klageren i skrivelse af 1/1 2007 til nævnet bl.a. bemærket:

"Fair Forsikring har henvist til 2 Ankenævnskendelser 67415 og 67264 Begge ankenævnskendelserne omhandler påkørsler, den ene med stor skade på front, den anden hvor kørsel er fortsat trods fører havde konstateret at temperaturmåler var i det røde felt. Disse 2 sager er efter min opfattelse ikke sammenlignelige med min

> sag, der er her ikke tale om påkørsel men et stenslag, ej heller om fortsat kørsel efter konstatering at temperaturmåler var i det røde felt.
>
> Endvidere skal nævnes at Fair Forsikring anfører at jeg skulle have fortsat kørsel 14-16 km efter jeg konstaterede dampudviklingen at temperaturmåler stod i det røde felt. Dette er endnu en urigtig oplysning, straks jeg opdagede dampudviklingen og at temperaturmåler stod i det røde felt, blev bilen bragt til standsning og herefter transporteret til værksted med Tophjælp. Det var den samlede kørsel hjemmefra og fil jeg opdagede uheldet der var på 14-16 km."

Efterfølgende er klageren og selskabet fremkommet med yderligere bemærkninger i flere skrivelser til nævnet. I forbindelse hermed har klageren bl.a. anført, at han ikke ved, hvornår stenslaget er sket, da han hverken har hørt eller set dette. Ifølge klageren kan skaden således være sket på et hvilket som helst tidspunkt inden for de kørte 14-16 km.

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at forsikringen ikke dækker, hvis ”skaden blev forvoldt med vilje eller grov uagtsomhed”.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren hverken hørte eller så det stenslag, som beskadigede køleren. Endvidere finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren bragte bilen til standsning umiddelbart efter, at han havde konstateret dampudvikling og temperaturmålerens placering i det røde felt. På den baggrund finder nævnet det herefter ikke godtgjort, at klageren har handlet groft uagtsomt.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Fair Forsikring A/S, skal anerkende, at motorskaden er dækningsberettigende, og skal herefter opgøre og udbetale erstatning i overensstemmelse med de gældende forsikringsbetingelser med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

J. Hermann